

ה"ט 16766/06/23 - רון גונן נגד ראמי ח'מיס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 16766-06-23 גונן נ' ח'מיס

לפני:	כבוד השופט רון גולדשטיין
המבקש:	רון גונן נ ג ד
המשיב	ראמי ח'מיס
בשם המבקש:	עו"ד שאול ציוני
בשם המשיב:	עו"ד עמוס ון-אמדן

החלטה

1. זוהי בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: **החוק** או **חוק מניעת הטרדה מאיימת**), אשר יורה למשיב, בתמצית, להימנע מלהטריד את המבקש; לאיים עליו; לבלוש אחריו; ליצור עמו קשר כלשהו; להימצא במרחק של כ-300 מטרים ממנו; ולפרסם ברשתות חברתיות כל פרסום בגנותו.

2. המבקש הוא פרופסור לרפואה העוסק בתחום הגניקולוגיה ומשמש לעתים כעד מומחה מטעם ההגנה בתביעות של רשלנות רפואית. ברקע הגשת הבקשה, טענות שמעלה המשיב כלפי המבקש מזה זמן מה, כמו גם כלפי רופאים מומחים אחרים, ועורכי דין המייצגים בהליכים נזיקיים, בדבר קנוניה רחבת היקף שבמסגרתה פועלים, בין היתר, רופאים מומחים (דוגמת המבקש) ומגישים חוות דעת רפואיות בהליכים שיפוטיים, אשר אינן עולות בקנה אחד - ואף סותרות לעתים - חוות דעת "פנימיות" המוגשות על ידי אותם רופאים מומחים ממש, לנתבעים באותן תביעות, חוות דעת אשר אינן נחשפות לטענתו בפני התובעים באותן תביעות וממילא בפני בית המשפט. לצורך כך אף מנהל המשיב עמוד "פייסבוק" (ששמו - "חשיפת חוות הדעת הכפולות בתביעות רשלנות רפואיות") המוקדש לקידום מטרותיו של המשיב.

3. כפי שהבהרתי לצדדים בדיונים שהתקיימו בפניי, הליך זה אינו האכסניה הדיונית לברור טענותיו של המשיב. אכן, בענייננו אין חשיבות כלשהי לשאלה אם הטענות החמורות שמעלה המשיב כנגד המבקש וכנגד גורמים אחרים - נכונות הן וברור, ומבלי להביע כל עמדה לגופם של דברים, כי למשיב עומדים נתיבים רבים למיצוי טענותיו (ראו והשוו להחלטה בבקשה אחרת לפי החוק שהוגשה כנגד המשיב, ה"ט (שלום - תל-אביב) 21347-04-22 **נובק מנדל נ' ח'מיס**, פסקה 5 (27.5.2022) (כב' סגן-הנשיא (כתוארו אז) **ע' יריב** (להלן: עניין **נובק מנדל**)). כל הנדרש בהליך זה להכריע הוא האם אכן, כפי טענת המבקש, המשיב החל להטריד אותו באופן העולה כדי הטרדה מאיימת לפי החוק. לטעמי, לאחר בחינת החומר שהוגש, ושמיעת הצדדים עצמם במהלך הדיון שהתקיים, קמה הצדקה למתן צו לפי החוק. אציין בהקשר זה כי בהגיעי למסקנה זו בחרתי שלא ליתן משקל ממשי למסרונים שצורפו לבקשה שנשלחו למכשיר הטלפון של המבקש בחודש ינואר 2021 ובחודש אפריל 2022. זאת, משלא הוכח על יסוד מאזן הסתברויות כי המשיב הינו אמנם מי ששלח את המסרונים הללו (ראו גם הכחשתו הנמרצת של המשיב כי שלח את המסרונים, **פרוטוקול**, עמ' 1

26, ש' 12-21). עוד אציין כי אף לא ראיתי ליתן משקל של ממש לאירוע ההטרדה הנטען הראשון, מיום 16.2.2022. באותו מועד נסע המבקש ברכבו ולטענתו המשיב הגיח "משום מקום", עצר עם רכבו בסמוך לרכבו של המבקש, פתח את חלונות הרכב, וקרא לעברו "למה אתה מטעה בתי משפט?". רק לאחרונה, כך נטען, גילה המבקש כי תיעוד של אותו אירוע הועלה על-ידי המשיב לרשתות החברתיות. ברם, משמדובר באירוע מלפני כשנה וארבעה חודשים, אינני סבור כי הוא כשלעצמו מצדיק מתן צו לפי החוק, גם אם הייתי רואה באירוע זה משום הטרדה וגם אם הייתי מוצא שלא לקבל את גרסתו העובדתית של המשיב, כפי שנשמעה בפניי, שלפיה נפגש באותו אירוע במבקש באופן מקרי לחלוטין (**פרוטוקול**, עמ' 32, ש' 35-36).

4. עם זאת, שלושת האירועים המתוארים בהרחבה בבקשה, המכונים "המארב הראשון", "המארב השני" ו-"המארב השלישי" - שהתרחשו על פי הנטען בימים 8.5.2023, 10.5.2023 ו-24.5.2023, ואשר תועדו אף הם על-ידי הצדדים (תיעוד אשר הועלה בחלקו על-ידי המשיב גם לרשתות החברתיות), מהווים בעיני רצפי של אירועים העולים כדי הטרדה מאיימת ואשר מצדיקים מתן צו כלפי המשיב. המשותף לאותם אירועים הינו שבכולם המתין המשיב למבקש בחדר המדרגות ובחניון התת-קרקעי של הבניין שבו ממוקמת המרפאה של המבקש, צילם אותו ממרחק קרוב, והטיח בו האשמות שונות. בחינת האירועים הללו מלמדת על "עליית מדרגה" והחמרה מפעם לפעם בהתנהלותו של המשיב כלפי המבקש. כך, **באירוע הראשון** מיום 8.5.2023 המתין המשיב למבקש בחדר המדרגות של הבניין, במשך כ"5-6 דקות", לאחר שתכנן להגיע לשם על-מנת להיפגש עמו (כך לפי עדותו של המשיב עצמו; **פרוטוקול**, עמ' 34, ש' 33-30), צילם אותו ממרחק קרוב וסינן לעברו דברים. יומיים לאחר מכן, ביום 10.5.2023, **באירוע השני**, המתין המשיב למבקש בחניון התת-קרקעי של בניין המרפאה, וכשנפגש עמו צילם אותו שוב ממרחק קרוב ושוב סינן לעברו דברים. אציין כי לאחר שעיינתי בסרטון המתעד את האירוע, במהלך הדיון שהתקיים בפניי, התרשמתי כי בשלב זה נבהל המבקש מהמשיב (ועל-כן המשיב אמר לו, כפי המתועד בסרטון, דברים כגון "הלחץ עולה דוקטור? פרופ' גונן, הלחץ עולה [...]"); אעיר, כי בחקירתו הנגדית, משנשאל על-ידי ב"כ המבקש אם הרגיש "שהלחץ שלו [של המבקש - ר' ג' עולה?]", השיב המשיב: "ברור, ברור שכן ומגיע לו, גם העבריינים שנתפסים הלחץ שלהם עולה, גם גנבי רכב שעושים מרדף ובורחים מהמשטרים עושים תאונה ונפגעים"; **פרוטוקול**, עמ' 36, ש' 16-18). ומכאן אנו מגיעים לאירוע האחרון המתואר בבקשה - מיום 24.5.2023 - שבמסגרתו שוב המתין המשיב למבקש בחדר המדרגות של הבניין, ושוב צילם אותו וקרא לעברו דברים. גם עיון בסרטון זה מלמד כי המבקש נבהל מאוד מהמשיב ולכן בשלב מסוים אומר לו המשיב (כפי המתועד בסרטון): "אל תפחד, אל תפחד".

5. המשיב אשר מנסה כאמור לקדם את מטרותיו, רשאי כמובן להביע את מחאתו באמצעים שהדין מאפשר, וזאת גם כלפי המבקש. ברם, אני סבור כי במעשים המתוארים בפסקה 4 לעיל לא התקיים איזון ראוי בין חופש המחאה והביטוי של המשיב לבין זכותו של המבקש לשלוות חייו ולפרטיותו (השוו, סעיף 2(א) לחוק, לעניין הגדרת "הטרדה מאיימת"). במהלך הדיון שהתקיים טען ב"כ המשיב כי מעשיו של המשיב אינם שונים ממעשים המבוצעים על ידי עיתונאים-תחקירנים אשר מנהלים לעתים מעקב מצולם כלפי מושא תחקירם (שמשודר לאחר מכן), ובתוך כך מתפרצים למשרדים ואף מנהלים "מרדפים" ברחובות העיר, והכל על מנת לקבל את תגובתם של מושאי התחקיר בטרם שידורו, תוך פגיעה נטענת בפרטיותם ובשלוות חייהם. ברם, לטעמי אין הנדון דומה לראיה, וזאת אפילו אניח - מבלי לקבוע - כי מעמדו של המשיב, מבחינת היקף ההגנה על חופש הביטוי שלה הוא זכאי - שווה ערך למעמדם של עיתונאים. בשונה מאותם עיתונאים, מעשיו של המשיב הולכים וממשיכים, ואף מחמירים באופן הדרגתי מבחינת היקף פגיעתם במבקש וחדירתם למרחבו הפרטי. המשיב לא הסתפק במפגש אחד עם המבקש והמשיך להתמתן ולארום לו פעם אחר פעם

(שלוש פעמים במהלך חודש מאי 2023), ולא התרשמתי מהחומר שהונח בפניי כמו גם מהמשיב עצמו, כי בכוונתו לחדול מכך. זאת, בשונה מאותם עיתונאים שאליהם כיוון בא-כוח המשיב, אשר פעולתם הינה, לרוב, חד-פעמית ולא מתמשכת.

מכל מקום בענייננו שוכנעתי כי שלושת האירועים מחודש מאי 2023 מהווים הטרדה מאיימת במשמעות החוק. כפי שצוין מדובר בפעולה חוזרית ונשנית, שאף מחמירה, ולא התרשמתי כי המשיב מתכוון לחדול מכך. המבקש לעומת זאת אינו דמות ציבורית; הוא אדם פרטי שלמשיב אין כל זכות לעקוב אחריו באופן חוזר ונשנה (מבלי הפסק, אף בעתיד) או לבוא עמו בדברים.

6. אציין עם זאת, כי כפי שסברו מותבים אחרים שדנו בהליכים שהוגשו כנגד המשיב, כי אין מקום למתן צו אשר יאסור על המשיב לפרסם על המבקש פרסומים ברשתות החברתיות, ומקובלת עליי הגישה שלפיה מדובר במקרה דנן בבקשה שבמהותה היא ניסיון לעקוף את המגבלות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (ראו בהקשר זה, עניין **נובק מנדל**, פסקאות 9-10). סעד האוסר מראש פרסום הינו סעד מרחיק לכת וגם אם קיים פתח המאפשר מתן צו שכזה בדיון לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת (ראו, רע"א 6861/22 **ברק טעמי נ' אלרעי פרייס** (31.10.2022)), הרי שמדובר בפתח צר ואיני סבור כי עלה בידו של המבקש להראות במקרה דנן כי בשל ה"אפקט" של עצם הפרסומים עליו ברשתות החברתיות (להבדיל מתוכנם עצמם), יש עילה למתן צו אשר יאסור פרסום כאמור במבט צופה פני עתיד.

7. בטרם סיום אציין, כי לתשובתו לבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת, מיום 14.6.2023, צירף המשיב ארבעה מכתבי "הערכת סיכון מעוה"ד בתביעות רשלנות רפואית בהם הוגשה חוו"ד מטעם המבקש עבור ומטעם הנתבעים, אל המבטחים" (נספחים 1-4 לתגובה). יוער, כי חלקים נרחבים מנספחים אלה הושחרו על-ידי המשיב. לטענת המשיב, המכתבים הללו מוכיחים, לשיטתו "כי צד המבקש טוען בחוות דעתו המוגשת לבתי המשפט טענות מסוימות בעוד דעתו האמתית לגביהן - כפי שהוא מציג לעוה"ד - היא הפוכה לחלוטין" (סעיף 12 לתגובה לבקשה). במהלך הדיון שהתקיים ביום 14.6.2023 עתר בא-כוח המבקש להוצאתם של נספחים אלה מתיק בית המשפט. בהמשך, אף הוגשה בקשה בכתב בעניין זה (ביום 18.6.2023) ותגובה מטעם המשיב לבקשה להוצאת הנספחים הוגשה אף היא בכתב (תגובה מיום 20.6.2023).

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי לקבל את בקשת המבקש ולהורות על הוצאתם של מסמכים אלה מתיק בית המשפט. על המסמכים שבהם מדובר - אשר הינם מסמכים שהוכנו לקראת משפט או לקראת הליכים מחוץ לבית המשפט - חולש חיסיון. אומנם בפסיקת בתי המשפט הושמעו דעות שונות באשר לאופיו של חיסיון זה - בכמה החלטות נקבע כי מדובר בחיסיון מוחלט, בעוד בהחלטות אחרות נקבע כי מדובר בחיסיון יחסי (ראו הסקירה המובאת בספרו של יצחק עמית **חסינות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפילי** בעמ' 519-520 (2021) (להלן: **עמית**)). בהקשר זה מקובלת עליי עמדתו של **עמית**, בספרו (**שם**, בעמ' 520), כי יש לראות בחיסיון כגון דא כחיסיון מוחלט (וראו גם, רע"א 6171/17 **פלוני נ' קופת חולים מאוחדת** (4.9.2017)); והשוו למשל גם מהעת האחרונה, ת"א (מחוזי - מרכז-לוד) 36464-09-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.6.2023)), וכידוע בית המשפט לא יסיר חיסיון מסוג זה, גם לא במסגרת הליכים אזרחיים. אציין כי ממילא וכפי שצוין לעיל, אין מדובר במסמכים הנוגעים לתיק עצמו המונח בפניי, אשר במסגרתו - כפי שהבהרתי - ממילא אין בכוונתי להידרש לשאלה כלום נכונות טענותיו של

המשיב כלפי המבקש, אלא אך ורק לשאלה אם מעשיו של המשיב עולים כדי הטרדה מאיימת, שאלה שעליה השבתי בחיוב (וראו והשוו בהקשר זה, ת"א (מחוזי מרכז-לוד) 71464-11-17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (8.11.2022)). לכן גם אם הייתי מגיע למסקנה כי אין מדובר בחיסיון מוחלט אלא בחיסיון "יחסי רחב", כי אז לא היה מקום להסיר את החיסיון, שכן המסמכים שבהם מדובר ממילא אינם רלוונטיים לבירור המחלוקת המונחת בפניי. ניתן להציג את הדברים גם בדרך אחרת: גם אם היה מקום לקבוע (וכמובן שאיני נדרש לכך ומביע כל עמדה) כי טענותיו של המשיב כלפי המבקש אמת הן. גם במקרה כזה, לא היה צורך בצירוף המסמכים לתגובת המשיב, שהרי, השאלה אם נכונים דבריו של המשיב, אם לאו, אינה משנה את הדברים לכאן או לכאן, במסגרת בחינת מידת ההצדקה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת (ראו והשוו, ע"א (מחוזי - נצרת) 33730-03-23 חמיס נ' לופט, פסקה 12 (12.6.2023) (להלן: עניין לופט)).

מטעמים אלה אני סבור כי בצדק טען המבקש כי יש להורות על הוצאת נספחים 4-1 מתשובת המשיב מתיק בית המשפט, בהיותם חסויים, וכך אני מורה. המזכירות תיישם את האמור.

8. מן הטעמים המפורטים לעיל הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת מתקבלת אפוא בחלקה וניתן בזאת צו, ברוח הצו שניתן לאחרונה במקרה אחר על-ידי בית המשפט המחוזי בנצרת בעניין לופט הנזכר לעיל (יוער, לעניין זה, כי בא-כוח המשיב טען בעצמו בדיון שהתקיים לפניי כי צו זה שניתן על-ידי בית המשפט המחוזי בנצרת, צריך להנחות את בית משפט זה, ככל שיוחלט על מתן צו). בהתאם לכך ניתן בזאת צו האוסר על המשיב לפנות למבקש במישרין או בעקיפין, ולאיים עליו בכתב או בעל פה באמצעי אלקטרוני כלשהו, למעט באמצעות באי כוחם של הצדדים. לצורך עניין זה משלוח הודעות קוליות ומסרונים כמוהם כיצירת קשר. כן ניתן בזאת צו האוסר על המשיב להימצא במרחק של 50 מטר מהמבקש, מביתו, מרכבו וממקום עבודתו. מובהר, כי אין באיסור האמור כדי למנוע מהמשיב נוכחות בתוך אולם בית המשפט (ככל שנוכחות כזו מותרת על-פי כל דין ובכפוף לכל דין), כאשר ככל שלא ניתן לקיים את מגבלת המרחק הנזכרת בסעיף 2 לעיל בתוך אולם בית המשפט, על המשיב להימצא במרחק הרב ביותר האפשרי מהמבקש בתוך האולם. הכל בכפוף לשיקול דעתו של המותב שישב בדין בהליכים שבהם יימצאו שני הצדדים באולם אשר רשאי כמובן בהתאם לשיקול דעתו להורות על הימצאותו או-הימצאותו של כל גורם באולם בית המשפט.

9. צו זה יעמוד בתוקף למשך שישה חודשים מהיום. במקרה של הפרת הצו ניתן יהיה לפנות למשטרת ישראל. מבלי שנעלמו מעיני טענות המבקש, ובהתחשב בכך שהוצאות בהליכים לפי החוק נפסקות במקרים חריגים, וכן מאחר שלא נעתרתי לבקשה במלואה, ראיתי שלא ליתן צו להוצאות

המזכירות תמציא לצדדים את החלטתי ותסגור את התיק.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"ג, 02 יולי 2023, בהעדר הצדדים.